

שבת שירה

שחת קודש

שבת פּרַשַׁת בְּשַׁלַּח נִקְרָאת גַּם "שַׁבַּת שִׁירָה", מְשׁוּם שֶׁבִּפְרָשָׁה מְסַפֵּר עַל "שִׁירַת הַיָּם" שְׂאוּתָהּ שָׂרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעַקְבוֹת הַנֶּס הַגָּדוֹל שֶׁל קְרִיעַת יַם סוּף.

הַרְבֵּי הַרִי"צ מְסַפֵּר שֶׁהַמַּהְר"ל מִפְּרָאג, שְׂיֵסֵד, בִּסָּס וְהַפִּיץ מְנַהֲגֵי יִשְׂרָאֵל, קָבַע מְנַהֵג מִיַּחַד ל"שַׁבַּת שִׁירָה". הוּא הָיָה מוֹרֵה לְכָל מְלַמְדֵי הַתִּינוּקוֹת וְלַהוֹרִים לִילְדִים קְטַנִּים, לְאַסֵּף אֶת הַיְלָדִים בְּ"שַׁבַּת שִׁירָה" בְּחֶצֶר בֵּית הַכְּנֶסֶת "אַלְט-נֵי שׁוּל" בִּפְרָאג וּלְסַפֵּר לָהֶם אֶת סִפּוּר קְרִיעַת יַם סוּף, שֶׁהַצְּפוּרִים

שָׂרוּ, צִפְצְפוּ וְרָקְדוּ בְּשִׁעָה שְׂמֻשָּׁה וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שָׂרוּ אֶת שִׁירַת "אֶז יִשִּׁיר", וְהַיְלָדִים הַקְּטַנִּים אָכְלוּ מִפְּרוֹת הָעֵצִים שֶׁצָּמְחוּ בְּדֶרֶךְ נֶס בְּתוֹךְ הַיָּם וְהֶאֱכִילוּ בָהֶם גַּם אֶת הַצְּפוּרִים שֶׁצִּיצוּ וְזָמְרוּ. כַּחֲלָק מְאוּתוֹ מְנַהֵג, לְזַכֵּר רַקוּד וְשִׁירַת הַצְּפוּרִים בְּקְרִיעַת יַם סוּף, הַנִּהְיָג הַמַּהְר"ל מִפְּרָאג שֶׁהַיְלָדִים יֶאֱכִילוּ אֶת

הַצְּפוּרִים בְּגִרְגְרֵי חֹטָה. בְּסִיּוּם הַהֶתְכַנְּסוֹת, הוּא הָיָה מְבַרֵךְ אֶת כָּל הַיְלָדִים, וּמַעֲנִיק בְּרָכָה מִיַּחַד לַהוֹרִים, שֶׁיִּזְכּוּ לְחַנּוּךְ אֶת יְלָדֵיהֶם וּלְגַדְלָם לְתוֹרָה, לְחֶפֶז וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים.

אֶפְלוּ רַמְזוּ יָפָה מְצָאוּ לְמְנַהֵג בְּרָאשֵׁי תְבוֹת בְּשִׁמְהָה שֶׁל הַפְּרָשָׁה: "בְּשַׁבַּת שִׁירָה לְהֶאֱכִיל חֹטִים". אֵךְ לְמַעֲשָׂה, דְּיוֹנִים וּכְוֹחִים הִלְכְּתִיִּם רַבִּים הִתְעוֹרְרוּ בְּאֲשֶׁר לְשִׁאֲלָה הָאֵם הָאֲכַלַּת הַצְּפוּרִים בְּכָלל מִתְרַת בְּשַׁבַּת אוֹ שְׂמָא יֵשׁ בָּהּ עֲבָרָה עַל אֲסוּרֵי שַׁבַּת שׁוֹנִים.

הַרְבֵּי הַתְּבַטָּא שֶׁ"הַלּוֹאֵי הָיוּ מְחַדְּשִׁים אֶת הַמְּנַהֵג בְּכָל קְהֵלוֹת יִשְׂרָאֵל", אוֹלָם הוּא עֲצָמוּ סִיג אֶת הַדְּבָרִים מְסֻבּוֹת שׁוֹנוֹת.

אוֹלָם כָּל זֶה, אָמַר הַרְבֵּי, נוֹגֵעַ רַק לְהֶאֱכִילַת הַצְּפוּרִים. אֵךְ אֶת סִפּוּר קְרִיעַת יַם סוּף וּמָה שֶׁסְּבִיבוּ בּוֹדָאֵי וּבּוֹדָאֵי שְׂיֵשׁ לְסַפֵּר בְּהֶרְחָבָה וּבְצִיּוּרִיּוֹת לִיְלָדִים. מָה גַּם שֶׁהַסִּפּוּר נוֹטֵעַ וּמְשַׁרֵּשׁ בְּלִב הַיְלָדִים הַרְפִּים אֶת מַדַּת הַרְחֻמְנוּת וְהֶאֱכַפְתִּיּוֹת לְבַעֲלֵי חַיִּים.

סיפור

לְלַבֵּת רַק בְּרַגְלֵךְ

אַחַד מִמְּחִסָּדָיו שֶׁל הַרְבֵּי הַיִּצְמַח צָדֵק" הַקַּפִּיד לַעֲרֹךְ אֶת הַמְּסַע לְלִיּוּבְאוּוִיטְשׁ דְּוִקָא רַגְלִית. לְעַת זְקֻנָתוֹ, הַעֲדִיף הַחֲסִיד לְהַפְחִית אֶת תְּדִירוֹת הַבְּקוּרִים שֶׁלוֹ אֶצֶל הַרְבֵּי, וּבִלְבַד שְׂיַלְךְ וַיִּפְסַע בְּרַגְלָיו מִמֶּשׁ אֶת כָּל הַדֶּרֶךְ מִבֵּיתוֹ וְעַד לְבֵית הַרְבֵּי.

"מִדּוּעַ אַתָּה מִתְעַקֵּשׁ לְלַבֵּת רַק בְּרַגְלֵךְ? מָה רַע בְּנִסְיָה נוֹחָה בְּעִגְלָה רְתוּמָה לְסוּסִים?", תָּמַהּוּ בְּנֵיו וּבְנֵיָדָיו שֶׁל הַחֲסִיד.

"אִי, אִינְכֶם מְבִינִים", עֲנָה הַחֲסִיד הַזֶּקֶן. "כִּשְׂאֲבוֹא לְעוֹלָם הָאֲמִתּוֹ וְאֶעֱמֹד לְדִין עַל מַעֲשֵׂי, אֶצְרַף לְזְכוּתֵי אֶת הַהֲלִיכוֹת הַרַגְלִיּוֹת לְרַבִּי. עַל כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה בְּדֶרֶךְ אֵל בֵּית ה' מְגִיעַ לִי שְׂכָר. כָּל זְמַן שֶׁאַתָּה הַדֶּרֶךְ לְלִיּוּבְאוּוִיטְשׁ אֲנִי עוֹשֶׂה בְּכַחוֹת עֲצָמִי, הָרִי שְׂרַק אֲנִי מִנַּח עַל כַּף הַמֵּאֲזֵנִים. אִם אֶסַע לְלִיּוּבְאוּוִיטְשׁ בְּעֶזְרַת סוּס, יָבוֹא גַם הַסוּס וַיִּטִּיל אֶת עֲצָמוֹ עַל הַמְּשַׁקּוּלוֹת, וַיִּתְּבַע אֶת חֲלָקוֹ בְּזְכוּת הַגְּדוּלָּה. אִינְנִי רוֹצֵה לְהִתְעַסֵּק עִם 'סוּס', גַּם לֹא שֵׁם, בְּעוֹלָם הַהוּא..."

(תורת מנחם, חלק יט, עמוד 46)

זוּכְרִים אֶת זִידֵעַ

כַּאֲשֶׁר הַרְבֵּי הָיָה עוֹרֵךְ קִידוּשׁ לְבָנָה, הַרְבֵּי הָיָה שׁוֹאֵל אֶת זִידֵעַ "שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם".

